

mænd for at høre deres Mening. Jeg kan glæde det ærede Medlem med, at jeg har allerede faaet Opfordring til at komme til Ringkøbing Amt til et Delegeretmøde af Husmænd, og jeg har tænkt paa at tage derover for at belyse Sagen fra en lidt anden Side, end de, saa vidt jeg kan skønne, er vante til. Dette Forhold er saa vanskeligt at tage Stilling til for udenforstaaende, at det kan have sin Betydning, at Sagen bliver alsidigt belyst. Det ærede Medlem ytrede, at Repræsentanterne for de jydsk Husmandsforeninger havde varetaget de mindre Landbrugeres Interesser derovre meget daarligt. Det er en Sag, jeg vil overlade til Repræsentanterne i Jylland at afgøre med det ærede Medlem, naar Lejlighed dertil bydes. Dernæst talte det ærede Medlem om, at den høje Regering kunde ikke vide Besked om disse Landboforhold, og han lyste efter den sagkyndige Landbrugsminister. Han sagde, at Regeringen havde haft daarlige Raadgivere, især i det ærede Medlem fra Lejre; men, tilføjede det ærede Medlem, det var mod min Villie, jeg var en daarlig Raadgiver. Denne Udtalelse takker jeg selvfølgelig for, det er altsaa ikke Villien, men Evnen til at give gode Raad, jeg har manglet.

Jeg vil i denne Anledning gerne anføre lidt af den Landbrugskundskab, det ærede Medlem fra Sæby har givet Udtryk under denne Debat, og da begynde med at nævne, at det ærede Medlem paastod til Belysning af, hvilke Byrder der var lagt paa det danske Landbrug under denne Situation, at man havde udstedt Forbud mod Udførsel af Huder og Skind, hvilket medførte et Prisfald paa disse Varer, som gik ud over Landmændene, medens Befolkningen alligevel ikke fik billigere færdige Lædervarer, Fodtøj og lignende. Det ærede Medlem er her ganske forkert underrettet. Udstedelsen af det nævnte Forbud har ikke medført noget som helst i den anførte Retning. Jeg kan dokumentere, at Prisen paa Huder og Skind, siden Krigen udbrød, baade før og efter Forbudet, har været saadan, at Kohuder er steget med 40 pCt., Kalveskind med 200 pCt. og Hestehuder med 100 pCt. Jeg betoner dette, fordi jeg finder det uheldigt, at en Landbrugsrepræsentant her i Tinget fremsætter saadanne Paastande; det kunde jo nemlig være, at en eller anden Handelsmand, en Kreaturhandler f. Eks., ude i Landet vilde bruge dette som et ganske vægtigt Argument for at faa Prisen drevet en halv Snes Kroner ned pr. Kreatur. Thi naar en af de gode Raadgivere for Regeringen og virkelig sagkyndige Landbrugs-

repræsentanter paa Rigsdagen hævder, at saadan er Forholdet, maa det jo ogsaa holde Stik. Jeg tror, at hvis en Handelsmand ved dette Argument havde tjent en Tikrone fra en Landbruger, vilde han have tænkt i sit stille Sind: Havde Landbruget blot mange saadanne sagkyndige Repræsentanter og den høje Regering mange saadanne gode Raadgivere, vilde det sikkert være godt for os i dette lille Land, særlig under de nuværende Forhold.

Det ærede Medlem fra Sæby paastod endvidere, at vi for Øjeblikket satte 30 Kr. til ved at producere en Gris, 5 Gange 12 er 60 — jeg skal ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Regnestykke. — Hvis man saa let kunde opgøre sine Produktionsomkostninger og mange Landbrugere vilde tage dette for gode Varer, kunde jeg forstaa, om de skar Halsen over paa saa mange Grise, at Profetien om, at vi om to, tre Maaneder kun har en Trediedel af den nuværende Svinebesætning tilbage, vilde gaa i Opfyldelse. Jeg tror, at det danske Landbrug som Helhed var daarligt tjent med at følge den Slags Raad og Paastande, og her gælder vist det samme som før, at hvis man Gang paa Gang fra Landbrugets Side hævder, at Majsprisen er 24 Kr., kunde det paavirke Købmændene, saa at en maaske tænkte som saa: Denne Majs kunde jeg sælge til 20 Kr., men naar den almindelige Pris er 24 Kr., hvorfor skulde jeg saa nøjes med mindre. Jeg maa tilstaa, at efter at have hørt denne Sagkundskab tænker jeg: Bevar os for saa megen Sagkundskab paa Landbrugets Omraade, repræsenteret i Regeringen, særlig under vanskelige Forhold.

Den ærede Ordfører citerede en Artikel af et Blad, hvori den Bemærkning stod, at man skulde ikke bedømme et Menneske efter Følelserne, men efter Handlingerne i disse vanskelige Tider. Det er ganske rigtigt. Men jeg maa tilstaa, at jeg har det Indtryk af den Forhandling, der er ført om denne Sag, at Ord og Handling fra den Side, hvor Kritikken har været skarpest, ikke altid har staaet i passende Forhold til hinanden. Modsætningen derimellem er efter min Opfattelse kommet ret skarpt frem paa ret væsentlige Omraader. Jeg skal minde om, at da vi tidligere her i Tinget forhandlede om dette Spørgsmaal, lød Ordene saaledes, at hvad det først og fremmest gjaldt om, var at bevare Brødkornet for Landets Befolkning; den Støtte, der kunde gives i saa Henseende, var kun svag, men Modstanden var dog ikke saa stærk. Det blev udtalt, at Prisen var Nr. 2; om vi fik 1 Kr. eller 2 eller 3 Kr. mere pr.